

РЕШЕНИЕ

№ 25385

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 07.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **3706** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с решение № 3398/01.04.2025 г. по адм. дело № 18/2025 г. по описа на ВАС, с което е отменено решение № 22916/09.11.2024 г. по адм. дело № 7108/2024 г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

Жалбата е подадена от З. Й. М. от [населено място] срещу решение по протокол № 4, т. 12 от 10.04.2024 г. на комисията по чл. 10 от Наредба за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО), назначена със заповед № РИВ22-РД91-19/23.06.2022 г. на кмета на р-н „И.“, СО, с което е отказано включването на жалбоподателя в картотеката на нуждаещите се от жилище в район "И.".

В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт. Не претендира присъждането на разноски.

Ответникът - Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, назначена със заповед № РИВ24-РД91-52/13.09.2024 г. на кмета на р-н "И.", СО, с която е отменена заповед № РИВ22-РД91-19/23.06.2022 г. на кмета на р-н „И.“, СО, се представлява от адв. Г., която оспорва жалбата. Твърди, че жалбоподателят не отговаря на условията за картотекиране.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по случая.

Административен съд София - град, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят З. Й. М. обитавал жилище - частна държавна собственост (АЧОС № 09907/04.07.2018 г., утвърден от областния управител на област С.), с предоставени права за управление на Министерство на външните работи, представляващо апартамент № 2, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес]. Във връзка с придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст била издадена Заповед № ДС-20-2/09.02.2023 г. на областния управител на област С. за изземване на жилището, като бил определен срок за доброволно освобождаване до 28.02.2023 г. и било насрочено принудително изземване на 01.03.2023 г. Заповедта била обжалвана от З. М. пред АССГ, като с решение № 5945/11.10.2023 г. по адм. дело 2021/2023 г., оставено в сила с Решение № 2248/27.02.2024 г. по адм. д. № 12295/2023 г., IV о. на ВАС жалбата му срещу заповедта на областния управител била отхвърлена.

На 28.03.2024 г. З. М. подал заявление вх. № РИВ24-ГР94-394 до СО-район „И.“ с искане да бъде включен в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани, с оглед настоящия му адрес, за който приложил удостоверение от отдел „Български документи за самоличност“, при СДВР. Представена била декларация, в която М. декларирал, че е разведен, не притежава недвижими имоти, както и, че не е извършвал сделки с недвижими имоти през последните десет години. Декларирал доходи от пенсия, както и притежание на едно МПС.

Във връзка с подаденото заявление, с Решение по Протокол № 4, т. 1.2/10.04.2024 година Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО отказала на жалбоподателя да бъде включен в картотеката на нуждаещите се от жилище лица в район „И.“ – Столична община. Като мотив за решението било посочено, че жалбоподателят обитава държавно жилище с площ от 106, 02 кв. м., като след освобождаването му и регистрирането му по настоящ адрес към р-н „И.“, СО, може да се определи съответната група по чл. 8, ал. 4 от НРУУРОЖТСО. Административният орган посочил също така, че жалбоподателят е подал некоректно попълнена декларация.

Това решение било обжалвано от М. по административен ред пред кмета на р-н И., СО. В доклад от председателя на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО № РИВ24-ВК66-333/10.05.2024 г. било посочено, че М. живее във ведомствено жилище на МВнР на отпаднало правно основание, като поради това не може да бъде определена степента на жилищната му нужда по съответните групи, описани в чл. 8, ал. 1 от НРУУРОЖТСО. Посочено било, че при извършена справка в Служба по вписванията по отношение на З. М. било установено, че последният е собственик и арендатор на поземлени имоти, находящи се в [населено място], както и че лицето е извършило сделка с недвижим имот през последните 10 години, недеklarирани в декларацията му по чл. 5 от НРУУРОЖТСО, с което аргументирал и издаденият от комисията отказ.

С Решение № РИВ24-ГР94-394_003/22.05.2024 година кметът на район „И.“, СО отхвърлил жалбата, като изложил идентични с тези на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО съображения. Решението на кмета на район „И.“, СО било връчено лично на жалбоподателя, на 17.06.2024 година, поради което подадената на 25.06.2024 година жалба срещу Решение по Протокол № 4, т. 1.2/10.04.2024 година на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, е в срока по чл. 145, ал. 1 от АПК.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - оспорването е направено от лице с надлежна правна легитимация, срещу акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, в законоустановения за това срок. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване е Решение по Протокол № 4, т. 1.2/10.04.2024 година на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, с което е отказано на З. Й. М. да бъде включен в картотеката на нуждаещите се от жилище лица в район „И.“ – Столична община.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган - Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, назначена със заповед № РИВ22-РД91-19/23.06.2022 г. на кмета на р-н „И.“, СО. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт. Съгласно чл. 10, ал. 3 от НРУУРОЖТСО решението на комисията се оформя в протокол /по образец, съгласно Приложение № 3/, в който се посочват мотивите и правното основание за включване или отказ за включване в картотеката. В този смисъл, съдът приема, че решението е мотивирано, като е ясно какви са причините, поради които е отказано включването на З. М. в картотеката на нуждаещите се от общинско жилище.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира.

Съгласно чл. 5 от НРУУРОЖТСО, право да кандидатстват за настаняване в общински жилища имат семейства или домакинства, които отговарят на изброените в т. 1 до т. 8 условията по ал. 2 от същата разпоредба. Съгласно чл. 10 от НРУУРОЖТСО, кметът на района назначава комисия за картотекиране на заявителите, в която се включват служители от районната администрация (технически специалисти, юристи и др.). Комисията разглежда в двумесечен срок заявленията за картотекиране, окомплектовани съгласно чл. 6, взема решение за включване или отказ за включване в картотеката и определя степента на жилищната нужда по групи съгласно чл. 8. В правомощията на нарочната комисия е да извърши преценка за изпълнение на изискванията за вписване в картотеката, да предприеме действия в тази насока или да откаже картотекиране.

Безспорно установено по делото е, че към датата на подаване на заявление вх. № РИВ24-ГР94-394/28.03.2024 година З. М. е обитавал ведомствено жилище на отпаднало правно основание. В чл. 8, ал. 1 от НРУУРОЖТСО е предвидено, че семействата (домакинствата), които отговарят на условията по чл. 5, се подреждат в зависимост от степента на жилищната им нужда в групи, както следва: 1. семейства (домакинства), които следва да освободят заеманите от тях жилища, собствеността върху които е възстановена по Закона за възстановяване собствеността върху одържавени недвижими имоти и по други закони за възстановяване на собствеността; 2. ползващи не по-малко от година за жилища нежилищни помещения, като бараки, изби, непригодни тавански помещения и други; 3. временно настанените от общината в резервни жилища, Дома за временно настаняване на бездомни хора или други социални домове; 4. живеещи въз основа на свободно договаряне; 5. заемащи недостатъчна жилищна площ по нормите на чл. 17. Очевидно е, че жалбоподателят не попада в нито една от тези групи, което от своя страна изключва възможността за определяне на групата от страна на Комисията по чл. 10, в която да бъде включен, съобразно цитираното изброяване. Освен това, настаняването в жилище, собственост на държавата, е основание за изключване от картотеката по арг. на чл. 13, ал. 1, т. 4 от НРУУРОЖТСО. В този смисъл правилен е изводът на органа в оспореното решение, че едва след освобождаване на жилището и регистрация по настоящ адрес в район „И.“, ще може да бъде определена съответната група по чл. 8, ал. 1 от НРУУРОЖТСО, необходима за извършване на картотекирането.

Видно от приложена по делото справка № 451379/01.04.2024 година от Агенция по вписванията, М. е собственик и арендатор на поземлени имоти, които се намират в [населено място], а през 2017 г. е продал собствен поземлен имот, намиращ се в [населено място]. В качеството си на заявител за включване в картотеката на нуждаещите се от жилище лица в район „И.“, СО, М. е

бил длъжен на основание чл. 6, ал. 3 от НРУУРОЖТСО да представи удостоверения от Службата по вписванията за извършени сделки с имоти на територията на Столична община, а при необходимост и от други населени места, удостоверения от Данъчна служба за деклариран имоти, служебни бележки за годишните доходи от трудово или служебно правоотношение за предходната година, а при наличие на други доходи - копия от подадените данъчни декларации, копия от договори за наем. Посочените документи са необходими с оглед извършването на преценка, дали не притежава имущество на обща стойност по-голяма от 1/2 от средната пазарна цена на жилище, съответстващо на нуждите на семейството (домакинството), съгласно нормите по чл. 17 от Наредбата.

С оглед констатираното несъответствие между данните, попълнени в декларацията по чл. 6, ал. 2 от НРУУРОЖТСО и предоставените данни от Агенция по вписванията, правилно се явява и заключението на органа в оспореното решение за некоректно попълнена декларация. Неправилно въведените данни възпрепятстват извършването на преценка, дали заявителят отговаря на посоченото условие в чл. 5, ал. 2, т. 7 от НРУУРОЖТСО - една четвърт от общия годишен доход на лицата и членовете на техните семейства (домакинства) да не може да покрие разхода за средна пазарна наемна цена за жилище, съответстващо на нуждите на семейството (домакинството), съгласно нормите по чл. 17 от Наредбата.

В случая обстоятелството, че с приемо-предавателен протокол от 14.10.2024 г. З. М. е предал ключа от ползвания от него ведомствен апартамент, не се отразява на законосъобразността на оспорения административен акт, тъй като правилността му се преценява към момента на неговото издаване, а към датата (10.04.2024 г.) на вземане на решение от комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, жалбоподателят не е отговорял на изискванията на наредбата. Следва да се отбележи, че постановеният отказ от включване в картотеката, не преклудира възможността на жалбоподателя и с оглед освободеното вече ведомствено жилище, да подаде ново заявление за картотекиране.

С оглед гореизложеното оспореното решение по протокол № 4, т. 1.2 от 10.04.2024 г. на комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО не страда от пороци по чл. 146 от АПК, водещи до неговата отмяна, а представлява един законосъобразен административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответната страна следва да бъдат присъдени разноски, каквито обаче не са претендирани в срока за това, като по делото не са налице и доказателства за сторени такива, поради което съдът не следва да се произнася в тази насока.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, подадена от З. Й. М. от [населено място] срещу решение по протокол № 4, т. 1.2 от 10.04.2024 г. на комисията по чл. 10 от Наредба за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, назначена със заповед № РИВ22-РД91-19/23.06.2022 г. на кмета на р-н „И.“, СО.

Решението подлежи на оспорване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

Съдия:

